

การยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทย

วันที่ได้รับต้นฉบับบทความ : 22 พฤษภาคม 2566

วันที่แก้ไขปรับปรุงบทความ : 10 สิงหาคม 2566

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 12 สิงหาคม 2566

คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา

เสาวนีย์ รัตนภิบาล,* แสนนัท เออเลียต และ

พุทธิดา พันธุ์ครุฑ

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนชาวไทยในกรุงเทพมหานครที่มีสัญชาติไทย มีอายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน ใช้การเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสองขั้นตอน และแบบโควตา ซึ่งแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามเขตพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิง ด้วยวิธี Enter ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านอายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างช่วงอายุใน Generation Z ($\bar{X}$ =3.761, S.D.=0.479) ยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศมากกว่า Generation X ($\bar{X}$ =3.705, S.D.=0.449) และ Baby boomer ($\bar{X}$ =3.391, S.D.=0.602) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}$ =3.509, S.D.=0.558) ยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X}$ =3.692, S.D.=0.543) และบรรทัดฐานของระบบสังคม (Beta=0.406) คุณลักษณะของสิ่งใหม่ (Beta=0.225) และโครงสร้างทางสังคม (Beta=0.147) ส่งผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทย

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวทางเพศ องค์ประกอบการยอมรับ การยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

วิธีการอ้างอิง:

คมสิทธิ์ เกียนวัฒนา, เสาวนีย์ รัตนภิบาล, แสนนัท เออเลียต และพุทธิดา พันธุ์ครุฑ. (2567). การยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 6(2), 18-31.

* ผู้ประสานงานหลัก: Saowanee.min@g.swu.ac.th

The Acceptance of Sex Tourism in Thailand

Received: May 22, 2023

Revised: August 10, 2023

Accepted: August 12, 2023

Komsit Kianwatana

Saowanee Rattanapibal.* Hannah Elliott and

Puttida Punkrut

Faculty of Environmental Culture and Ecotourism,
Srinakharinwirot University

Abstract

The purpose of this research was to study the acceptance of sex tourism in Thailand and the factors affecting its acceptance. The sample consisted of 400 Thai citizens in Bangkok with Thai nationality aged 20 years and over, selected by using two-stage cluster sampling and quota sampling. They were divided into groups according to their areas in Bangkok to collect information. The data were collected by using a questionnaire and analyzed by one-way analysis of variance and multiple regression analysis using the Enter method. The results showed that age and level of education had a statistically significant difference in sex tourism acceptance at a 0.05 level. Also, Generation Z ($\bar{X}$ =3.761, S.D.=0.479) accepted sex tourism more than Generation X ($\bar{X}$ = 3.705, S.D. = 0.449) and baby boomers ($\bar{X}$ =3.391, S.D.=0.602). The participants with an education level lower than a bachelor's degree ($\bar{X}$ =3.509, S.D.=0.558) accepted sex tourism less than a bachelor's degree or equivalent ($\bar{X}$ =3.692, S.D.=0.543). In addition, the social norms (Beta=0.406), characteristics of novelty (Beta=0.225), and social structure (Beta=0.147) affected the acceptance of sex tourism in Thailand.

Keywords: Sex Tourism, Acceptance Element, Acceptance

Cite this article as:

Kianwatana, K., Rattanapibal, S., Elliott, H., & Punkrut, P. (2024). The Acceptance of Sex Tourism in Thailand. *Journal of Management Science Pibulsongkram Rajabhat University*, 6(2), 18-31.

---

* Corresponding Author: Saowanee.min@g.swu.ac.th

บทนำ

การท่องเที่ยวทางเพศ (Sex Tourism) เป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจง หรือมีจุดประสงค์ เพื่อการมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยการซื้อสินค้าและบริการทางเพศ ซึ่งมีข้อตกลงหรือเงื่อนไขในการให้บริการที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล (Centers for Disease Control and Prevention, 2022) การท่องเที่ยวทางเพศเป็นหนึ่งในรูปแบบทางการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศไทยได้อีกทางหนึ่งโดยวัดจากผลสำรวจของเว็บไซต์ Havocscope ปี ค.ศ. 2015 (อ้างใน ฉัตรทริภา นภานพวงศ์ และรัชมีจันทร์ เสาวคนธ์, 2565) ที่มีการสำรวจตลาดการค้าบริการทางเพศจากกลุ่มประเทศในประชาคมอาเซียน มีการรายงานผลการจัดอันดับ 5 ประเทศ โดยมีการประมาณมูลค่าตลาดการค้าบริการทางเพศไว้ ซึ่งประเทศไทยคือ ประเทศที่มีตลาดการค้าบริการทางเพศมูลค่าสูงถึง 6.4 พันล้านเหรียญสหรัฐ จะเห็นได้ว่าธุรกิจเหล่านี้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ไม่น้อย หากการประกอบธุรกิจการค้าบริการทางเพศนี้ได้รับการรับรองทางกฎหมาย รวมถึงได้รับสิทธิและสวัสดิการตามกฎหมายแรงงานก็จะส่งผลกระทบต่อในด้านดีแก่หลายภาคส่วนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนได้ ในปัจจุบันภาคธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพการค้าบริการทางเพศยังคงไม่ได้รับการรับรองทางกฎหมายและยังคงเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายอยู่ในประเทศไทย ซึ่งสิ่งที่เป็อุปสรรคในการเรียกร้องให้ธุรกิจและอาชีพเหล่านี้ได้รับการรับรองทางกฎหมาย คือ การยอมรับของคนในสังคมที่มีปัจจัยด้านความเชื่อทางศาสนาและศีลธรรมจรรยาส่วนบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ประชาชนในสังคมไทยยังคงมีความเห็นที่ต่างกัน โดยส่วนหนึ่งมองว่าการส่งเสริมตลาดการค้าบริการทางเพศเป็นการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเป็นการส่งเสริมให้เกิดกระทำผิดศีลธรรมทางศาสนาได้ จึงทำให้กลุ่มนี้ไม่ยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ อีกส่วนหนึ่งมองว่าหากการค้าบริการทางเพศยังไม่ถูกรับรองให้เกิดความถูกต้องและได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย ผู้ประกอบอาชีพการค้าบริการทางเพศจะถูกลดทอนคุณค่าและศักดิ์ศรีมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะถูกละเลยว่าเป็นเพียงแค่สินค้าเท่านั้น ประชาชนกลุ่มนี้จึงให้การยอมรับและผลักดันให้การค้าบริการทางเพศสมควรได้รับการคุ้มครองทางกฎหมาย (ธานี ชัยวัฒน์, 2564) โดยมีการสำรวจความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์ที่จะให้โสเภณีจดทะเบียนในประเทศไทย ผลการสำรวจพบว่า ประชาชนร้อยละ 59.30 ไม่เห็นด้วยกับการให้โสเภณีจดทะเบียน เนื่องจากมองว่าเป็นการสนับสนุนให้มีโสเภณีเพิ่มขึ้น อาจส่งผลเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศร้อยละ 40.70 เห็นสมควรให้มีการจดทะเบียน เพื่อจะจัดการและควบคุมได้ เนื่องจากทราบจำนวนโสเภณีที่ชัดเจน อีกทั้งยังช่วยป้องกันการค้าประเวณีในเด็กอีกด้วย (อ้างใน พรทิพย์ อัมพพันธ์ และหัชชากร วงศ์สายัณห์, 2561)

ปัจจุบันการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยกำลังถูกผลักดันให้มีบทบาทและมีคุณค่าเท่าเทียมกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่น ซึ่งการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศสามารถนำไปสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวให้เป็นที่ไปในทิศทางที่เหมาะสม หากมีการยอมรับและสนับสนุนการท่องเที่ยวทางเพศอย่างแพร่หลายจะส่งผลให้ผู้ประกอบการหรือผู้ให้บริการได้รับสิทธิอันพึงมีตามกฎหมาย ลดการถูกเอารัดเอาเปรียบอย่างไม่เป็นธรรมได้รับการคุ้มครองจากภาครัฐทำให้การท่องเที่ยวทางเพศมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความไว้วางใจที่จะใช้บริการและเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวทางเพศในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น จากที่กล่าวมาข้างต้นคณะผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศของประชาชนในประเทศไทย มิได้เป็นการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวทางเพศ เพียงแต่ต้องการศึกษาความคิดเห็นและแนวโน้มของคนในสังคมต่อการอยู่ร่วมกันกับการท่องเที่ยวทางเพศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับและไม่ยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศของประชาชนและ นำข้อมูล

ที่ได้จากการศึกษาไปปรับใช้เป็นแนวทางแก่คนสังคมในการปรับตัวต่อการท่องเที่ยวทางเพศที่จะเข้ามาเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งของประเทศไทย รวมไปถึงเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวทางเพศให้อยู่ในบริบทที่เหมาะสมต่อสังคมไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลต่อการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศ จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา และระดับการศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่ส่งผลต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศที่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศส่งผลต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับ โดยมุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ ดังนี้

แนวคิดเรื่องปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะปัจจัยสำคัญส่วนบุคคลที่จะช่วยในการกำหนดตลาดหรือกลุ่มเป้าหมายเชิงจิตวิทยาทางการท่องเที่ยว โดยปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ รายได้ อายุ ภูมิสำเนา อาชีพ การศึกษา และรายได้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2553 อ้างใน ภัทธณัย พิริยะธนาภัทร, 2559) โดยในประเด็นการท่องเที่ยวทางเพศนั้น Herold, Garcia, and DeMoya (2001) ได้สำรวจบทบาทของเพศในการกำหนดทัศนคติต่อการท่องเที่ยวทางเพศ ซึ่งพบว่าเพศชายมีแนวโน้มที่จะยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศมากกว่าเพศหญิง โดยทัศนคติที่ต่างกันอย่างนี้ได้รับอิทธิพลจากบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมและแนวคิดในเรื่องเพศ นอกจากนี้ Smith, Johnson, Brown and Lee (2019) ได้ทำการสำรวจทัศนคติของนักท่องเที่ยวและประชากรในท้องถิ่นต่อการท่องเที่ยวทางเพศในสถานที่ท่องเที่ยวอดนียม พบว่า ทัศนคติของประชากรในท้องถิ่นต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางวัฒนธรรมและศาสนา และ Leheny (1995) ได้วิเคราะห์ถึงปัจจัยทางการเมือง การศึกษา และเศรษฐกิจส่งผลต่อการเติบโตและการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในเอเชียบางประเทศ Zhang and Wang (2016) ชี้ให้เห็นว่าภูมิภาคที่มีการพึ่งพารายได้จากการท่องเที่ยวมากมีแนวโน้มที่จะยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศเนื่องจากมีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้มุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลเรื่อง เพศ ช่วงอายุ ศาสนา และระดับการศึกษา จึงสรุปเป็นสมมติฐานข้อที่ 1 ได้ว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศที่แตกต่างกัน

แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

คณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีองค์ประกอบของการยอมรับ (Rogers and Shoemaker, 1971 อ้างในวารสารต้น โปธิสมมติ, 2558) ที่ได้รับกว่า องค์ประกอบของการยอมรับมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คุณลักษณะของสิ่งใหม่ที่ส่งผลต่อการยอมรับมี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) คุณลักษณะประโยชน์เชิงเปรียบเทียบ (Relative Advantage) หมายถึง การรับรู้สิ่งใหม่ที่ดีกว่าหรือมีประโยชน์กว่าวิธีการปฏิบัติเดิม โดยหากบุคคลเห็นว่ามีความดีมากกว่าด้านลบก็จะทำให้การยอมรับมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น 2) คุณลักษณะที่เข้ากันได้ (Compatibility) หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกหรือคิดว่าสิ่งที่ได้รับรู้ใหม่ เข้ากันหรือไปด้วยกันได้กับค่านิยมที่มีอยู่เดิม หรือหากสิ่งนั้นมีลักษณะสอดคล้องกับค่านิยมเดิมที่มีอยู่ก็จะทำให้มีแนวโน้มที่สูงที่จะเกิดการยอมรับ 3) คุณลักษณะความยุ่งยากซับซ้อน (Complexity) หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าจะต้องใช้เวลาในการเข้าใจ และการนำไปใช้ โอกาสเกิดการยอมรับก็จะลดลง หรือจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาจึงจะเกิดการยอมรับ 4) คุณลักษณะสามารถทดลองใช้ได้ (Trainability) หมายถึง การที่บุคคลยอมรับสิ่งใหม่แล้วนำไปทดลองปฏิบัติโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน เมื่อนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลตามความต้องการก็จะเกิดการยอมรับสิ่งนั้นตามมา และ 5) คุณลักษณะสามารถสังเกตได้ (Observability) หมายถึง ผลของการยอมรับสิ่งใหม่ ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้ หากสิ่งนั้นสามารถมองเห็นได้ในด้านรูปธรรมมากกว่านามธรรม แนวโน้มการยอมรับก็จะมีสูงกว่า

2. บรรทัดฐานของระบบสังคม คือ กฎเกณฑ์หรือข้อปฏิบัติที่สังคมกำหนดขึ้นเพื่อสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยของคนในสังคมและบ่งบอกถึงแนวทางที่สังคมจะยอมรับในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับช่วงอายุ ชนชั้นทางสังคม และกลุ่มทางสังคม โดยบรรทัดฐานจะแตกต่างกันออกไปตามสถานะแวดล้อมของสังคมนั้น ๆ ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม อาจทำให้สังคมไม่ยอมรับได้

- 3 โครงสร้างทางสังคม คือ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมหนึ่งที่อยู่ร่วมกันซึ่งสมาชิกอาจจะมี ความแตกต่างกันออกไปตามสถานภาพ ชนชั้น โดยโครงสร้างทางสังคมนั้นจะสามารถสนับสนุนหรือขัดขวางการยอมรับทางสังคมได้ด้วยบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งจะมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมของสมาชิก และเป็นตัวกำหนดระยะเวลาในการยอมรับ

นอกจากแนวคิดและทฤษฎีที่ได้กล่าวในเบื้องต้นนั้น งานวิจัยที่สนับสนุนทฤษฎีดังกล่าว ได้แก่ Holden (2017) ทำการวิจัยมุ่งเน้นไปที่ทัศนคติและการรับรู้ของเจ้าของชุมชนที่มีต่อนักท่องเที่ยวทางเพศ และผลกระทบของอุตสาหกรรมที่มีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและสังคม ผลการวิจัย พบว่า สังคมและชุมชนมีมุมมองต่อการท่องเที่ยวทางเพศที่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากปัจจัยทางวัฒนธรรม จริยธรรม และศีลธรรม อีกทั้ง Teixeira and DeSouza (2018) อ้างว่า ระดับการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ประเทศที่มีงานบริการทางเพศที่ถูกกฎหมายหรือไม่มีความผิดทางอาญามีแนวโน้มที่จะแสดงระดับการยอมรับที่สูงขึ้น ในขณะที่ประเทศที่มีนโยบายเข้มงวดเกี่ยวกับงานบริการทางเพศมีการยอมรับในระดับต่ำ สอดคล้องกับ Teixeira and DeSouza (2018) ได้การตรวจสอบทัศนคติต่อการท่องเที่ยวทางเพศในประเทศต่าง ๆ ซึ่งพบว่า ระดับการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ประเทศที่มีงานบริการทางเพศที่ถูกกฎหมายหรือไม่มีความผิดทางอาญามีแนวโน้มที่จะแสดงระดับการยอมรับที่สูงขึ้น ในขณะที่ประเทศที่มีนโยบายเข้มงวดเกี่ยวกับงานบริการทางเพศมีการยอมรับในระดับต่ำ กล่าวได้ว่า องค์ประกอบของการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศย่อมส่งผลต่อการยอมรับทางเพศ จึงสรุปเป็นเป็นสมมติฐานข้อที่ 2 ได้ว่า

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านองค์ประกอบของการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศส่งผลต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

ทฤษฎีกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

การยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศเกิดจากกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีกระบวนการยอมรับ (Rogers, 1971, อ้างใน ฌักทร งามวิสัย, 2558) เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งกระบวนการยอมรับเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1 ขั้นการรับรู้ (Awareness Stage) เป็นขั้นที่บุคคลนั้นได้รับรู้ถึงสิ่งใหม่ ๆ โดยตัวบุคคลอาจยอมรับหรือปฏิเสธ เนื่องจากยังขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งนั้น

2 ขั้นสนใจ (Interest Stage) เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มเกิดความสนใจและพยายามค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งใหม่ที่รับรู้ ซึ่งเป็นขั้นที่บุคคลจะได้รับรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น

3 ขั้นประเมินผล (Evaluation Stage) เป็นขั้นที่บุคคลเริ่มวิเคราะห์ถึงคุณค่า และพิจารณาเปรียบเทียบผลดีผลเสีย เพื่อนำข้อมูลมาประเมินว่ามีความคุ้มค่าหรือไม่ หากตัดสินใจยอมรับสิ่งนั้น

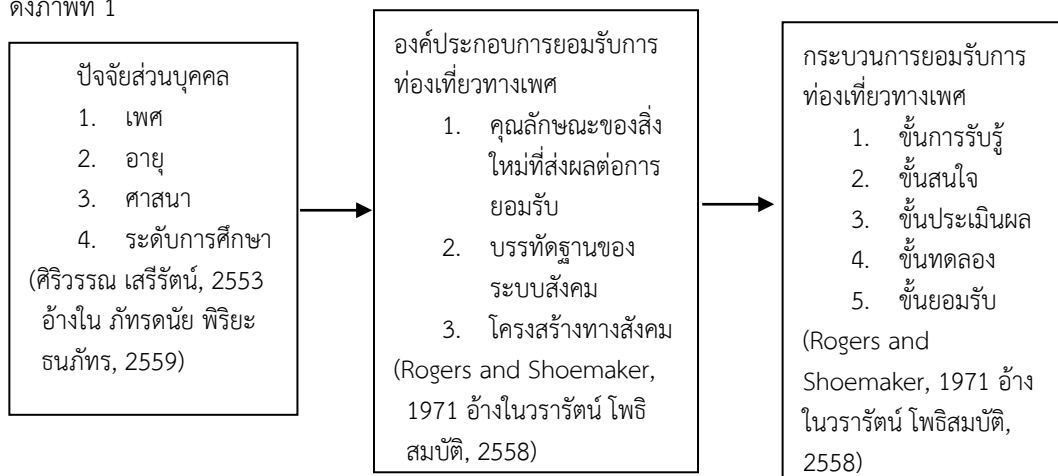
4 ขั้นทดลอง (Trial Stage) เป็นขั้นที่บุคคลได้ตัดสินใจทดลองและนำผลลัพธ์ที่ได้มาประเมินว่าได้ผลดีหรือประโยชน์ที่บุคคลนั้นได้ประเมินไว้ตอนต้นหรือไม่ โดยอาจมีการหาข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นเพิ่มเติม เพื่อประกอบการตัดสินใจในการยอมรับสิ่งนั้น

5 ขั้นยอมรับ (Adoption Stage) เป็นขั้นที่บุคคลตัดสินใจยอมรับสิ่งใหม่ ภายหลังจากที่ได้รับรู้แสวงหาข้อมูล วิเคราะห์ และทดลองปฏิบัติตามแล้ว โดยบุคคลนั้นอาจเกิดพฤติกรรมเลียนยอมรับสิ่งนั้นได้ หากได้รับข้อมูลในด้านลบที่ไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นและอาจกลับมายอมรับใหม่ได้อีก เมื่อได้รับข้อมูลที่ดีในภายหลัง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการยอมรับนั้นประกอบไปด้วยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ของบุคคลหนึ่ง โดยบุคคลจะทำการวิเคราะห์เทียบเคียงข้อมูลคุณลักษณะของสิ่งใหม่หรือนำข้อมูลที่ได้ไปทดลองปฏิบัติแล้วบังเกิดผลตามความต้องการหรือได้รับผลลัพธ์ที่ดีกว่าเดิมจะส่งผลให้เกิดการยอมรับในที่สุด นอกจากนี้บรรทัดฐานของระบบสังคมและโครงสร้างของสังคมต่างก็เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบของการยอมรับด้วย เพราะหากบุคคลนั้น ๆ มีพฤติกรรมที่แตกต่าง ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม และมีสภาพที่แตกต่างจากโครงสร้างทางสังคมที่ตนเองอยู่ ก็จะส่งผลให้เกิดการไม่ยอมรับได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ประชาชนชาวไทยในกรุงเทพมหานครที่มีสัญชาติไทยและมีอายุ 20 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1967 อ้างใน ภัทรานิชรุ้ เหมาะะทอง, วณิดา ทองโคตร และสุพรรณณี อึ้งปัญญาตวงค์, 2560) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 5,494,932 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2565) และกำหนดให้ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้คือ ร้อยละ 5 ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้เท่ากับ 400 คน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้มีการศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามและพัฒนาแบบสอบถามให้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551) ซึ่งคณะผู้วิจัยได้กำหนดผู้เชี่ยวชาญสำหรับการพิจารณาเครื่องมือวิจัยจำนวน 5 ท่าน และกำหนดเกณฑ์ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (สฤกษ์ ช่องประเสริฐ, 2559) จากการคำนวณค่า IOC อยู่ในช่วง 0.60-1.00 ซึ่งถือว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา และนำเครื่องมือที่ได้ไปทดลองกับคนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการหาค่าความน่าเชื่อถือโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าสัมประสิทธิ์มีค่าตั้งแต่ 0.6 ขึ้นไป ถือว่าเป็นค่าที่เป็นที่ยอมรับทางสถิติ (สุภัญชลี อ้นไชยะ, 2560) ผลการคำนวณได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ 0.765 อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับทางสถิติ จากนั้นนำเครื่องมือวิจัยที่ผ่านกระบวนการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านภาษา และรูปแบบการจัดพิมพ์ นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เครื่องมือวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการวิจัยค้างนี้ คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล องค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ กระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คณะผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 30 มีนาคม พ.ศ. 2566 ถึง 12 เมษายน พ.ศ. 2566 ซึ่งใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มสองขั้นตอน (Two-stage Cluster Sampling) หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มตามเขตพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 5 เขตพื้นที่ จำนวนเขตละ 80 คน สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามด้วยตนเองอย่างอิสระ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ลงรหัสข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลของแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมเสร็จสมบูรณ์แล้วมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ด้านสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science: SPSS) คณะผู้วิจัยได้จัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาความสัมพันธ์

ของตัวแปรต้นที่มีผลต่อตัวแปรตามคณะผู้วิจัยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (วิไลสนา บัวละบาล, 2556)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: ANOVA หรือ F-test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าตัวแปรเป็นรายกลุ่ม กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่มจะวิเคราะห์ความแตกต่างนั้นเป็นรายคู่ด้วยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference: LSD) และสถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2544 ถึง 2546 หรือ Generation Z จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 82.8 และมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลต่อการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศ จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา และระดับการศึกษา

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลต่อการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศ จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา และระดับการศึกษา

องค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ	ปัจจัยส่วนบุคคล							
	เพศ		อายุ		ศาสนา		ระดับการศึกษา	
	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.	F	Sig.
คุณลักษณะของสิ่งใหม่	0.709	0.493	3.715	0.012*	4.309	0.005*	3.574	0.029*
บรรทัดฐานของระบบสังคม	3.013	0.050	7.537	0.000*	3.053	0.028*	3.444	0.033*
โครงสร้างทางสังคม	0.497	0.609	7.889	0.000*	0.131	0.942	2.286	0.103
รวม	0.594	0.553	10.455	0.000*	0.752	0.522	4.919	0.008*

*p < 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนทางเดียวของตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลต่อตัวแปรองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ โดยรวม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศและศาสนาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในภาพรวมไม่ต่างกัน แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อผลการวิเคราะห์มีนัยสำคัญทางสถิติ คณะผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's Least Significant Difference : LSD) รายปัจจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างช่วงอายุใน Generation Z ($\bar{X}$ =3.761, S.D.=0.479) ยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศมากกว่า Generation X ($\bar{X}$ =3.705, S.D.=0.449) และ Baby Boomer ($\bar{X}$ = 3.391, S.D.=0.602)

และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X}=3.509$, S.D.=0.558) ยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศน้อยกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X}=3.692$, S.D.=0.543)

3. การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของตัวแปรองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ พบว่า องค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.632$, S.D.=0.546) และเมื่อพิจารณารายชื่อขององค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ไม่แตกต่างกัน โดยองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่มีความค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านคุณลักษณะของสิ่งใหม่ที่ส่งผลต่อการยอมรับ ($\bar{X}=3.484$, S.D.=0.615) ด้านบรรทัดฐานของระบบสังคม ($\bar{X}=3.689$, S.D.=0.745) และโครงสร้างทางสังคม ($\bar{X}=3.722$, S.D.=0.719) เรียงตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปร	คุณลักษณะ ของสิ่งใหม่ที่ส่งผลต่อ การยอมรับ	บรรทัดฐาน ของระบบ สังคม	โครงสร้าง ทางสังคม	กระบวนการ ยอมรับการ ท่องเที่ยวทางเพศ
MEAN	3.484	3.689	3.722	3.754
S.D.	0.614	0.745	0.719	0.631
คุณลักษณะของสิ่งใหม่	1			
บรรทัดฐานของระบบสังคม	0.403	1		
โครงสร้างทางสังคม	0.416	0.457	1	
กระบวนการยอมรับการ ท่องเที่ยวทางเพศ	0.450	0.564	0.426	1

จากตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันไม่เกิน 0.8 จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยตนเอง (Multicollinearity) อีกทั้งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามอยู่ระหว่าง 0.426-0.564

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของตัวแปรองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

องค์ประกอบการยอมรับ การท่องเที่ยวทางเพศ	B	Std. Error	Beta	T	P	Collinearity Statistic	
						Tolerance	VIF
คุณลักษณะของสิ่งใหม่	0.231	0.046	0.225	5.035	0.000*	0.770	1.299
บรรทัดฐานของระบบสังคม	0.344	0.039	0.406	8.883	0.000*	0.736	1.359
โครงสร้างทางสังคม	0.129	0.040	0.147	3.210	0.001*	0.727	1.376
ค่าคงที่	1.201	0.169		7.120	0.000*		

Multiple R=0.627a, R Square=0.393, Adjust R Square=0.388 Std., Error=0.494 *P < 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า องค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ ได้แก่ คุณลักษณะของสิ่งใหม่ บรรทัดฐานของระบบสังคม และโครงสร้างทางสังคม ส่งผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 องค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ บรรทัดฐานของระบบสังคม ($\text{Beta}=0.406$) คุณลักษณะของสิ่งใหม่ ($\text{Beta}=0.225$) และโครงสร้างทางสังคม ($\text{Beta}=0.147$) ทั้งนี้การวิเคราะห์และตรวจสอบค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปรพยากรณ์ พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรพยากรณ์ทุกตัวแปร มีค่าอยู่ระหว่าง 0.727-0.770 และค่า VIF มีค่าอยู่ 1.299-1.376 เป็นไปตามเกณฑ์ของ Hair, Black, Babin, and Anderson. (2009) ที่กำหนดให้ค่า Tolerance มีค่ามากกว่า 0.01 และ ค่า VIF ที่ไม่เกิน 10 นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R square) มีค่าเท่ากับ 0.388 แสดงความสามารถในการพยากรณ์ ร้อยละ 38.80

อภิปรายผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลต่อการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศ จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา และระดับการศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ที่มีอายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อองค์ประกอบ การยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศแตกต่างกัน แต่ผู้ที่มีเพศและศาสนาต่างกันมีผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่ไม่ต่างกัน ซึ่งเป็นไม่ไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ระบุว่า ผู้ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศที่แตกต่างกัน โดยคณะผู้วิจัยอภิปรายผลรายประเด็น ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อองค์ประกอบยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจาก เพศชาย เพศหญิง และ LGBTQIA+ ในโครงสร้างทางสังคมเดียวกัน ต่างก็ต้องทำการวิเคราะห์พิจารณาข้อมูลคุณลักษณะของสิ่งใหม่ ว่าตรงกับความต้องการหรือจะได้รับผลลัพธ์ที่ดีหรือไม่ หากบุคคลนั้นจะยอมรับสิ่งใหม่นั้น และบุคคลทุกเพศในโครงสร้างสังคมที่มีวัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อเดียวกัน ต่างก็มีความคิดเห็นต่อองค์ประกอบยอมรับที่ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากมีบรรทัดฐาน เป็นกฎเกณฑ์หรือข้อปฏิบัติที่ทุกเพศในสังคมต่างก็ต้องปฏิบัติตามเพื่อให้สังคมเกิดการยอมรับ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อองค์ประกอบยอมรับทางเพศที่ต่างกัน เนื่องจากอายุเป็นปัจจัยที่ทำให้ความคิดทัศนคติที่มีต่อกระบวนการยอมรับมีความแตกต่างกัน บุคคลที่ยังมีอายุน้อย (Gen Z-Gen Y) มักจะมีความคิดแบบเสรีนิยม มีความคิดเป็นอิสระ ยึดถือในอุดมการณ์ที่หลากหลายและเปิดกว้างทางความคิด ในขณะที่คนอายุมาก (Gen X-Baby Boomer) มักมีความคิดแบบอนุรักษ์นิยมซึ่งจะเป็นแนวคิดแบบรักษาความเชื่อแบบเก่า ยึดถือความเชื่ออย่างระมัดระวัง และความแตกต่างทางอายุนั้นมีส่วนมาจากประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน (กัญญานันท์ ปันเกษ, 2561)

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านศาสนาที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อองค์ประกอบยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศในภาพรวมไม่ต่างกัน เนื่องจากสภาพสังคมไทยมีการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม ทำให้มีศาสนาที่หลากหลาย และอยู่ร่วมกันแบบเคารพความต่างซึ่งกันและกัน ซึ่งแต่ละคนมีความเชื่อทางศาสนาที่แตกต่างกัน เป็นผลมาจากอิทธิพลจากครอบครัว สภาพแวดล้อม ทัศนคติ ซึ่งความเชื่อนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ส่งผลให้คนในสังคมปรับเปลี่ยนความคิดและทัศนคติให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ผู้คนมองโลกตามความเป็นจริง ยึดหลักเหตุและผล จึงทำให้บุคคลที่นับถือศาสนาที่แตกต่างกันมีผลต่อองค์ประกอบ การยอมรับในภาพรวมไม่ต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของพรอุษา ประสงค์วรรณะ ที่พบว่า ผู้คน

ในชุมชนที่นับถือศาสนาแตกต่างกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน ยอมรับในความต่างทางศาสนา สามารถสร้างความกลมเกลียวในความต่าง และอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันได้อย่างสันติสุขบนหลักการของสถาบันชาติเดียวกัน (พรอุษา ประสงค์วรรณ, 2556)

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศต่างกัน โดยบุคคลที่มีการศึกษาสูงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเชิงบวกมากกว่า เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ และมักทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมมากกว่าบุคคลที่มีการศึกษาต่ำกว่า สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของศิริวรรณ เสรีรัตน์ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2553 อ้างใน ภัทรดนัย พิริยะธนภัทร, 2559) ที่พบว่าการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีความคิด ค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกันบุคคลที่มีการศึกษาสูงจะมีแนวโน้มการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศมากกว่าบุคคลที่มีการศึกษาต่ำกว่า เนื่องจากเป็นผู้รับสารที่ดี มีความเข้าใจสารที่ได้รับมาได้ดีและไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ หากไม่มีหลักฐานและเหตุผลที่เพียงพอ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาต่ำกว่ามักจะใช้สื่อประเภทวิทยุและโทรทัศน์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างมากพอจะใช้สื่อสิ่งพิมพ์วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านอายุและระดับการศึกษามีผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่ต่างกัน ทำให้มีความเข้าใจและทัศนคติต่อการท่องเที่ยวทางเพศต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล ทางภาครัฐและภาคเอกชนจึงควรให้ร่วมมือกันสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่คนในสังคม เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับการมีอยู่ของการท่องเที่ยวทางเพศ และเพื่อผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับภาพรวม

2. ปัจจัยด้านองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่ส่งผลต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศส่งผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศทุกปัจจัย ได้แก่ คุณลักษณะของสิ่งใหม่ บรรทัดฐานของระบบสังคม และโครงสร้างทางสังคม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศส่งผลต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ เนื่องด้วยความปลอดภัยในมุมมองทางสังคมเกี่ยวกับเพศและสัมพันธ์ภาพทางเพศมีผลให้บางคนมองวิธีการท่องเที่ยวทางเพศในแง่ที่ไม่มีความเสี่ยงมุมมองทางเพศที่ยอมรับการแสดงออกทางเพศในสังคมอาจส่งผลให้การท่องเที่ยวทางเพศได้รับการยอมรับมากขึ้น ดังงานวิจัยของ Smith (2019) พบว่า ความเปลี่ยนแปลงของมุมมองทางสังคมของพลเมืองมีผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวทางเพศในประเทศนั้น ๆ ในประเทศที่มีสังคมเปิดกว้างและยอมรับการสนับสนุนเรื่องเพศและการแสดงออกทางเพศจะมีแนวโน้มในการสนับสนุนการท่องเที่ยวทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ ความเชื่อทางศาสนาและพื้นฐานวัฒนธรรมมีบทบาทในการกำหนดมุมมองเกี่ยวกับเรื่องเพศและที่มาของการกระทำทางเพศอีกครั้งความเชื่อทางศาสนาสามารถส่งผลให้การท่องเที่ยวทางเพศถูกยอมรับหรือปฏิเสธในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Smith (2015) ที่อ้างว่า ความเชื่อทางศาสนาส่งผลต่อการกระทำทางเพศในการท่องเที่ยวบุคคลที่มีความเชื่อศาสนาที่เข้มงวดมีแนวโน้มที่จะปฏิเสธการท่องเที่ยวทางเพศ ในทางกลับกันบุคคลที่มีความเชื่อศาสนาที่สนับสนุนการแสดงออกทางเพศมีแนวโน้มที่จะยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ

เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่า ปัจจัยด้านบรรทัดฐานของระบบทางสังคมส่งผลต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศมากที่สุด คือ เนื่องจากบรรทัดฐานของระบบสังคมเป็นสิ่งที่กำหนดขึ้นเพื่อสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยและบ่งบอกแนวทางที่สังคมจะยอมรับในสิ่งต่าง ๆ โดยบรรทัดฐานจะต่างออกไปตามสภาวะแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jeong and Lee (2023) ที่ระบุว่า ความตั้งใจใน

การท่องเที่ยวทางเพศได้รับอิทธิพลอย่างมากจากบรรทัดฐานและถูกควบคุมโดยการรับรู้ทางจริยธรรมและความรู้เรื่องผิดกฎหมาย ขอบเขตของการเตือนตนเองเกี่ยวกับจริยธรรมและผิดกฎหมายเรื่องการลดความตั้งใจในการท่องเที่ยวทางเพศแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ ความตั้งใจในการท่องเที่ยวทางเพศนั้นสามารถควบคุมได้ด้วยบรรทัดฐานทางสังคม ดังนั้นการแทรกแซงของรัฐบาลจึงเป็นสิ่งที่ชอบธรรม

จากผลการอภิปรายผลการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีการยอมรับคุณค่าการท่องเที่ยวทางเพศที่แตกต่างกัน ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า ผู้ที่มีอายุและระดับการศึกษาต่างกันมีผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่ต่างกัน แต่ผู้ที่มีเพศและศาสนาต่างกันมีผลต่อการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศที่ไม่ต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยด้านองค์ประกอบการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศส่งผลต่อกระบวนการยอมรับการท่องเที่ยวทางเพศ ซึ่งจากผลการวิจัย พบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะและการนำวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการร่วมมือกันในการจัดการประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมสนับสนุนให้คนในสังคมเกิดความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางเพศ
2. หน่วยงานภาครัฐควรมีการส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้และความสามารถในการไตร่ตรองความคิด ทศนคติ และค่านิยมที่ต่างกันออกไป
3. รัฐบาลควรผลักดันกฎหมายคุ้มครองผู้ให้บริการทางเพศเพื่อเป็นสร้างความปลอดภัย และเพื่อควบคุมให้อยู่ภายในระบบ ไม่ก่อให้เกิดอาชญากรรมร้ายแรงต่อผู้ให้บริการ
4. หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนควรมีการร่วมมือกันในการจัดการและสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวทางเพศให้เป็นไปในทิศทางที่ดี
5. รัฐบาลมีการนำข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนมาพิจารณา และปรับใช้ให้เหมาะสมในการออกนโยบายด้านต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะงานวิจัยในอนาคต

1. ผู้วิจัยควรปรับเพิ่มพื้นที่ในการวิจัยในการเก็บข้อมูลไปยังจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศไทย และเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีเพิ่มการศึกษาวิจัยทางการท่องเที่ยวทางเพศด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวผู้ใช้บริการและผู้ประกอบการการท่องเที่ยวทางเพศเพื่อศึกษาการปรับปรุงข้อกำหนดและนโยบายภาครัฐ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้ให้ทุนสนับสนุนเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาณัฐ ปิ่นเกษ. (2561). การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และปัจจัยด้านคุณภาพชีวิตในการทำงาน ที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานระดับปฏิบัติการ การทำเรือ (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- ฉัตรทริกา นภานาพงศ์ และรัศมีจันทร์ เสาวคนธ์. (2565). กฎหมายตีตรา ดีค่า Sex worker. สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://tdri.or.th/2022/06/time-to-rethink-prostitution-act/>
- ณภัทร งามวิสัย. (2558). การศึกษาการยอมรับนวัตกรรมแท็บเล็ตเพื่อการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร (รายงานผลการวิจัย). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธานี ชัยวัฒน์. (2564). ข้ามเคลื่อนเลื่อนย้าย: พลวัตผู้ค้าบริการทางเพศข้ามชาติในอาเซียน. กรุงเทพฯ: มติชน.
- พรทิพย์ อ่ำพัฒน์ และหัชชากร วงศ์สายัณห์. (2561). ปัญหาโสเภณีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. ใน *โครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษา ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1* (หน้า 577-587). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- พรอุษา ประสงค์วรรณะ. (2556). การศึกษาชุมชนต้นแบบต่างศาสนาที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติในแขวง วัดกัลยาณมิตร เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต). อยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ภัทรดนัย พิริยะธนภัทร. (2559). การศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านพฤติกรรมผู้บริโภคและปัจจัยด้านเว็บไซต์พระเครื่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเช่าหรือประมูลพระเครื่องออนไลน์ (E-COMMERCE) (รายงานผลการวิจัย). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ภัทรานิษฐ์ เหมาะะทอง, วนิดา ทองโคตร และสุพรรณิ อึ้งปัญญาตวงศ์. (2560). การกำหนดขนาดตัวอย่างสูตร Yamane (รายงานผลการวิจัย). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรัตน์ โปธิสมบัติ. (2558). การยอมรับค่านิยมหลักกรมการแพทย์ของบุคลากรโรงพยาบาลประสาท เชียงใหม่ (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิศิษณา บัวละบาล. (2556). การศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการซื้อเครื่องสำอางบำรุงผิวกายของผู้ชาย ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น (รายงานผลการวิจัย). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สกฤษฎ์ ช่องประเสริฐ. (2559). การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ต่อองค์กรของพนักงานบริษัทสินค้านักค้าคอนเสิร์ตชั้น จำกัด (สารนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุภัญชลี อันไชยะ. (2560). รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ โรงแรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). ความรู้ความเข้าใจต่อหลักเกณฑ์การรับรองคุณภาพของ สำนักงานบัญชีที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตามองค์ประกอบของระบบคุณภาพสำนักงานบัญชีใน จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 15(2), 195-209.

- สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. (2565). สถิติจำนวนประชากร. สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/displayData>
- Centers for Disease Control and Prevention. (2022). *Sex Tourism*. Retrieved February 8, 2023, from <https://wwwnc.cdc.gov/travel/page/sex-tourism>
- Edward Herold, Rafael Garcia, & Tony DeMoya. (2001). Female Tourists and Beach Boys Romance or Sex Tourism. *Annals of Tourism Research*, 28(4), 978-997
- Hair Jr., J.F., Black, W.C., Babin, B.J. & Anderson, R.E. (2009). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Prentice Hall: Upper Saddle River.
- Holden, A. (2017). Sex tourism as an instrument of development policy: An analysis. In *Tourism and Development in Sub-Saharan Africa* (pp. 161-182). Springer: Cham.
- Jeong, J. Y., & Lee, K.-Y. (2023). Is Sex Tourism Intention Uncontrollable? The Moderating Effects of Ethics and Law. *Journal of Travel Research*, 62(3), 578-592.
- Leheny, D. (1995). A political economy of Asian sex tourism. *Annals of Tourism Research*, 22(2), 367-384.
- Smith, A. B. (2015). Religious Beliefs and Sexual Behaviors in Tourism: A Case Study of Private Sector. *Journal of Tourism and Religion*, 7(2), 134-150.
- Smith, J. A. (2019). Social Change and Attitudes towards Sex Tourism: A Case Study of Urban Residents. *Journal of Sociological Research*, 10(2), 123-145.
- Smith, J., Johnson, M., Brown, A., & Lee, C. (2019). Sex tourism: A comparative study of attitudes among tourists and locals. *Journal of Travel Research*, 46(3), 256-269.
- Teixeira, R. & DeSouza, R., (2018). Attitudes towards sex tourism: A cross-cultural perspective. *Tourism and Hospitality Research*, 18(2), 123-135.
- Zhang, H., & Wang, L. (2016). Economic impact and acceptance of sex tourism: A case study of a tourist destination in Southeast Asia. *Journal of Sustainable Tourism*, 15(4), 567-580.